

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quid sit à Dæmone inessum esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

damonia habentes, & eijciat spiritus verbo. Omnia in Euangelis sunt plena. Frustra etiam Dominus Apostolis dedisset potestatem in dæmones exterminandos ab hominibus, si nulli dæmones eos possiderent. Frustra Euangelium fidemq; hoc signo confirmasset. Frustra etiam regulam expellendorum quorundam dæmonū illis tradidisset. Atqui dedit eis eam potestatem: *Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & eijciendi damonia.* Item voluit fidem hoc signo confirmari: *Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: in nomine meo damonia eijcient.* Sed & regulam hanc dictavit: *Hoc genus dæmoniorum non eijcitur, nisi per orationem & ieiunium.* Usurparunt hanc potestatem & regulam Apostoli, & omnes ferè Sancti prodigiorum patratores. Quin & blasphemi illi Iudæorum principes, dum per summam contumeliam Christo dixerunt: *dæmonium habes;* itemq;: *Quid ipsum auditis? dæmonium habet;* ac rursus: *In principe dæmoniorum eijcit damonia;* opinati sunt utique, aliquos à dæmonijs inhabitari. Facessant igitur illi atheizantes, qui, ne cogantur fateri, esse aliquos Spiritus, quod arreptitij perspicuè commonstrant, negant energumenos esse dæmonum domicilia, & incredibilia opera atque effecta morbis naturalibus ascribunt, nempe quales medici, tales Christiani, helleboro curandi. Itaque non frustra in Sacerdotali Romano posuit Ecclesia formulam exorcismi, qui non est aliud, quàm oratio & adiuratio ab Ecclesia approbata, qua nomine Christi imperamus dæmoni, ut ab homine recedat. De quo S. Cyprianus agens Demetrianum Christianorum hostem sic compellat: *O si audire eos (dæmones) velles & videre, quando à nobis adiurantur, & torquentur spiritualibus flagris, & verborum tormentis de obsessis corporibus eijciuntur, quando eiulantes, & gementes voce humana & potestate diuina flagella & verbera sentientes venturum iudicium confitentur.*

Ut autem homo à dæmone infessus dicatur, necesse est quidem, sed non sufficit, ut in eo insit tanquam motor illius, sed insuper requiritur, ut in eum habeat quandam potestatem. Neutrum sine altero sufficit. Accepit in Iob potestatem Satan, uti in S. Antonium, in S. Franciscum Xauerium verberandum,

Matth. 9. 32.
Matth. 12. 22.
Marc. 3. 15.
Marc. 16. 17.
Matth. 17. 20.
Ioan. 8. 48.
Luc. 11. 15.
S. Cyprian.
ad Demetrianum.
Iob. 1.

N n n n n r a n d u m,

D. Chrysoſtomus & alij. Extendit ſeſe autem frequenter hæc ſenſu Euân-
 diaboli poteſtas vſque ad morbos, vſq; ad cruciatus maximos, gelifar. c. 24;
 vſque ad mortem. Prius illud iridem ſcriptura indicat: *Et ec-* Luc. 13. 11.
ce mulier, qua habebat ſpiritum infirmitatis, annis decem & octo, &
erat inclinata, nec omnino poterat ſurſum aſpicere. Hanc autem,
 infirmitatem à Chriſto expulſam, à dæmone procuratam fuiſ-
 ſe, ipſe Chriſtus archiſynagogo reſpondens docuit his verbis:
Hypocryta, vnusquique veſtrū ſabbato, non ſoluit bouem ſuum,
aut aſinum à præſepio, & ducit adquare? Hanc autem filiam
Abrahæ, quam alligauit ſatanas, ecce decem & octo annis non oportuit ſolui a vinculo iſto, die ſabbati? Eo vſque hominem malus hic
 hoſpes denormat, vt ex eo teſtudinem faciat, aut etiam ſerpen-
 tem, qui per terram repat, morbisque & doloribus impleat.

Teſtantur id etiam diuerſorum Sanctorum hiftoriæ, è
 quibus legimus, quosdam ſpumaffe, quosdam ignito vultu,
 virentibus oculis, riçtu terribili, iam luporum inſtar vlulaſſe,
 jam more leonum aſtantes rugitu terruiſſe, & nullam non vo-
 cem edidiſſe beſtiarum. De S. Bernardo teſtatur Wilhelmus
 Abbas, eum à tyrannica diaboli vexatione, liberaſſe mulierem
 quandam, cuius faciem Proteus iſte vſque adeò foedam, deſor-
 mem, horribilemque intuentium oculis obiecerit, vt non pro
 homine, ſed pro deterrimo monſtro haberetur. Qualem vul-
 tum, quales oculos, quàm luridum colorem putemus fuiſſe,
 filia illius principe parente oriundæ, quam viginti ſex anno-
 rum grauiffimo morbo à dæmone afflictam tortore ſuo libe-
 rauit Theodorus Archimandrita? Qualem laruam exhibuit
 cacodæmon, in filia Gordiani Imperatoris, quem S. Tryphon
 ex illa eliminauit? Quàm terrificum fuit videre mulierem,
 Cerberi inſtar aconita vomentis, ore contorto ſpumantem,
 dentibusque, in morem irritatæ tigridis freudentem, quam
 proſcripto malæ fidei poſſeſſore priſtinæ incolumitati reſtituit
 Laurentius Iuſtinianus ſanctus Venetorum Patriarcha? Nul-
 lus bufo ita foedè tumet, vt tumuit guttur à ſpiritu ſuperbiæ
 inflatum illius, qui ad preces S. Catharinæ eſt perſanatus. Re-
 fert Palladius, puerum ex quo S. Macarius humani generis
 hoſtem pepulit, ſupra quàm credi poteſt, toto corpore intumuiſſe;

IV.

Wilhelm.
 Abbas lib. 2.
 cap. 3.

Georg. Pres-
 byter in eius
 vita apud
 Sur. tom. 2.

Metaphraſt.
 i Februarij.
 Bernard. Iu-
 ſtinian. in vi-
 ta S. Lauren-
 tij luſt. cap. 8.

Raimund. in
 vita S. Catha-
 rinæ. Pallad.
 in vita S. Ma-
 carij.